

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Udrag fra NEy! Kierlighed ey tuingis vil

Citation: Bording, Anders: "Digte. - 1984", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 25. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bording01val-shoot-idm140114469479472/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

10.

[1]

[Til

Hermann Mejers

og

Christinæ Maatzdatters

Bryllup

i Helsingør d. 22. Sept. 1664.]

<p>1 NEy! Kierlighed ey tuingis vil
 Af nogen Low oc Maade.
 Hun/ huad hun vil/ os drifver til/
 4 Oc stedse self vil raade.
 Hvor Klippe-fast oc Kæmpe-sterck
 Mand sig at holde Lofver/
 Det blifver dog til Børne-verck:
 8 Vor Hiertis vold gaar ofver.
 Vor Naabo Strephon gick i gaar
 Til grønne Lund at beede/
 Vel stolt oc fri/ med sine Faar/
 11 Oc kun sin egen Heede.
 Den friske Hiort/ den raaske Raa/
 De lette Fugles Skare
 Hand der fornarn/ oc sagde saa:
 16 Til min Stand sligt kand suare.
 Thi jeg min søde Friheds Ro/
 Saa vel som de/ kand nyde:
 Jeg er i Sind oc Hierte fro:
 20 Mig ingen Tancker bryde.
 Jeg Kummer-løs oc trygelig
 Til liusen Dag kand sofve.
 Jeg med mig self fornøyer mig/
 24 Oc vil min Frihed lofve.
 O ædle Frihed/ Sindsens trøst/
 O Glæde-skenckerinde/
 [2] Jeg vil alt andet acte løst/
 28 Min Hu til dig fast binde.</p> | <p>Trods huo mig det forhindre vil/
 Jeg stedse dig vil ære.
 Ved dig/ saa længe jeg er til/
 32 Min egen Jeg vil være.
 Men see/ huor det med Strephon gick/
 Sig pibens liud omvende:
 Hans høye Frjheds tancke fick/
 36 Langt før end Dagen/ ende
 Den skønne Mø Charitnis kom/
 Med andre Nympher flere/
 Til samme lund/ at see sig om/
 40 Oc tiden henspadsere.
 Endog det ey var hendis act/
 Just hannem der at møde/
 Hun sig dog en forborgen kraft
 44 Fornam af sted at nøde.
 Huad den forsiumlig Himmel vil
 Os drifve til oc føre/
 Det ingen ney kand sigis til/
 48 Vi det Jo faa'r at giøre.
 Vor gode Strephon ey saa snart
 Til hende slog sit øye/
 Hans høye Hierte/ mod sin art/
 52 Sig Jo fick ned at bøye.
 Hans aldrig-før-betungen Hu
 Bleff let paa løb at drifve/
 Ja strax udi en huj oc nu
 56 Sig maatte fangen gifve.</p> |
|--|---|

<p>[3] Hand noget i sit unge Bryst Befant sig at bevege/ Som med en ny oc sældsom lyst 60 Begynte fast at prege. Oc med sin hidsig virckning sig Til marf oc been indtrængde/ Saa det omsider endelig 64 Ret Siælen selff befængde. Hans tæncker baade djd oc hjd Omløbe som en trilde: Hand med sig selfver gick i strid/ 68 Ey vilde det hand vilde. Ha! (var hans Ord) huad seer jeg her En herlig glands fremtræde: Den skønne Morgenrød' ey nær 72 Saa skøn opstaar af sæde. Ha! see/ hvor slet al Hæld oc Gunst Sig hafver her udgydit: Med al Naturens smykke-kunst 76 Hun ofver alt er prydit. Ha! den blufærdig Tuct i sær/ Som hendis ansigt maler Om hendis Dyd nock vidne bær/ 80 Oc uden tunge taler. Var jeg af haarden Jern oc Malm/ Var jeg af Flent udsprungen/ Jeg maatte dog af Elskows qvalm 84 Her blifve brænt oc ruungen/ Far vel min Frihed nu/ god nat/ Du mig ey meere nytter: [4] Jeg venter mig en bedre skat/ 88 Oc gjerne dig henbytter. Velkommen ædle Kjærlighed/ Hvis kraftig brand oc hede Den gandske Jord opholdis ved/ 92 Velkomme[n] her til stede. Ved dig/ mit før-utæmte Sind Er saa forandrit vorden/</p>	<p>At jeg med glæde træder ind 96 J de forelsktes orden. Huo vil/ huo kand ey lyde dig/ Oc børlig plict tilsige? Heldst naar hand maa forlyste sig 100 Med slig en hældig Pige/ Huo kand saaledis i Natur Oc Sind forstockit være/ Hand sligt it dydigt Creatur 104 Jo fafne vil oc ære? Ney ney/ ret indtil blægen død Jeg hende mig vil gifve. 'Trods sorgens tuang/ trods haarden nød/ 108 Charitnis min skal blifve. Det salte vand af Øresund/ Oc striden Belt tillige/ 112 Skal før udtærris slet i grund/ End Jeg Charitnis suige. Hand dermed fra sin unge hiord 'Til hende sig henskynte/ Sin verf med sindig tuct oc ord/ 116 Oc kiarlig nick begynte. [5] Men huad hand fick igien til suar/ Kand icke Jeg forklare/ Thi jeg for langt fra dennem var/ 120 Oc paa mit quæg tog vare. Men det fornam Jeg/ hun først lod/ Som hun ey deert tilhørde/ Sampt oc/ som hun ey ret forstod 124 Huis hand paa banen førde. Dog arm om hals/ oc mund ved mund/ Blef dieris ijd omsider. Jeg tro'r/ hun inden stacket stund/ 128 Vel meer' af hannem lider. J Dag hand saucker sine Faar/ Oc bryder op sin hytte/ Vil dermed strax/ som jeg forstaar/ 132 Til hende slet henflytte.</p>
--	---

II Bryllupsdigte

27

Thi voris slette selskabs stand Ey meere kand behage: Ney ney/ Charitnis bedre kand 136 Hans Sind til sig hendrage. Vel an/ det derfor sømmer sig/ Vi voris plict ey dølge/ Med ære-sang oc fryde-skrig 140 Os hannem hør at følge. Saa gack/ O ædle Strephon gack/ At fafne din Hyrdinde: Sij høyen Himmel lof oc tack/ 144 Som dertil gaff sit minde. Søg nu med lyst den tidsfordrif/ Som sømmer eders alder.	[6] Tag Kyss oc Klap/ Ja tag oc giff 148 Ait det som dig befalder. 'Tænck hun er i sit nittend' Aar/ Oc acter at læ lære/ Vil oc/ før hun til tifve naa'r 152 En arfvings Moder være. Tiltager begge dag fra dag J fast-bestandig Lycke. Al ære/ lyst oc velbehag 156 Skal eders lefnit smykke. Sig eders sæd oc afkom skal Saa kraftelig udbrede/ At den med sin utallig tal 160 Al voris egn skal klede. <p style="text-align: right;"><i>Celadon.</i></p>
---	--

II.

[1]

EPITHALAMIUM
 Nuptiis
VIRI Illustris ac Generosi
 DN. CANUTI THOT
 Domini de Næs & Barsebec
 &
VIRGINIS Genere ac Virtute
Nobilissimæ
 SOPHIÆ BRAHE
humillime dicatum.
 1665.

- [1] HÆc est illa dies, quæ tanti conscia gaudj,
 Illustres animas conjungi foedere cernit.
 Scilicet hoc voluit modò, cum se læta canensque
 Obvia Calliope, comitata Sororibus ultro
 V Obtulit & Citharis cecinit, quid nescio, dulce.
 Tandem intellexi (placidis cum vocibus usa est)
 Connubia Heroumque genus clarosque nepotes